

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 578/2015-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. novembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti H B H, a. s., Robotnícka 286, Považská Bystrica, zastúpenej spoločnosťou AK H.I.F., spol. s r. o., Radvanská 1, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Dušan Ivan, vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 31Cb 3/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti H B H, a. s., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. augusta 2015 doručená sťažnosť spoločnosti H B H, a. s., Robotnícka 286, Považská Bystrica (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej spoločnosťou AK H.I.F., spol. s r. o., Radvanská 1, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Dušan Ivan, vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Cb 3/2013.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou konania vo veci návrhu na zaplatenie sumy 54 676,96 € vrátane príslušenstva a zmluvnej pokuty, kde podala okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu 28. mája 2012.

Uvádzajúc chronologický prehľad úkonov predmetného konania sťažovateľka dôvodí, že v postupom okresného súdu dochádza k zbytočným prieťahom v konaní jednak ničím neodôvodnenou nečinnosťou okresného súdu, ako aj jeho neefektívnym postupom, v čom vidí sťažovateľka porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovateľka v rámci svojej argumentácie špecificky poukazuje na skutočnosť, že prvé pojednávanie vo veci uskutočnil okresný súd až po uplynutí troch rokov a dvoch mesiacov od podania návrhu, kde pojednávanie bolo podľa vyjadrenia sťažovateľky zákonným sudcom odročené bez splnenia relevantných dôvodov.

Sťažovateľka dodáva, že ochranu svojho základného práva uplatnila prostredníctvom sťažnosti na prieťahy v konaní adresovanej predsedníčke okresného súdu, ktorá bola z jej strany posúdená ako dôvodná, no nepriniesla sťažovateľke požadovaný efekt.

Sťažovateľka na základe uvedenej argumentácie navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Cb 3/2013, prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov, priznal jej náhradu trov právneho zastúpenia a tiež primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priehov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom...

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Je objektívnou skutočnosťou, že v napadnutom konaní nepostupoval okresný súd v súlade s požiadavkou na postup súdu bez zbytočných priehov, čo napokon uznala aj samotná predsedníčka okresného súdu. Z obsahu listu predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr 2057/2015 z 15. apríla 2015, ktorým bola vybavená sťažnosť sťažovateľky na priehy v konaní, je však zrejmé, že po podaní sťažnosti na priehy v konaní adresovanej predsedníčke okresného súdu boli vo veci sťažovateľky prijaté opatrenia pre účely zabránenia vzniku ďalších priehov. Vo veci sťažovateľky bol určený termín pojednávania na 20. júl 2015, pojednávanie bolo síce odročené, avšak bezprostredne na to, na 21. september 2015 bolo pojednávanie opätovne nariadené, sťažovateľka však sama vlastnou, aj keď neúmyselnou pasivitou jeho vykonanie zmarila.

Ústavný súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že sťažnosť na priehy v konaní pred všeobecným súdom, ktorú sťažovateľka predsedníčke okresného

súdu adresovala, bola efektívna a splnila požadovaný účel, keďže následne po uplatnení sťažnosti okresný súd obnovil plynulosť konania smerujúcu k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky.

V danej situácii by ingerencia ústavného súdu znamenala duplicitné poskytnutie ochrany základnému právu sťažovateľky zaručenému čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorého porušenie namieta, čo je v rozpore s primárnym účelom ústavnej sťažnosti, ktorým je poskytnutie ochrany právam, ktorých porušenie sa namieta, v prípadoch, v ktorých ostatné právne prostriedky nápravy zlyhali, respektíve nevedli k náprave.

Ústavný súd preto dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z týchto dôvodov ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia, a ďalšími návrhmi sťažovateľky sa už nezaoberal.

Ústavný súd nad rámec záverom poznamenáva, že sťažovateľke v budúcnosti, pokiaľ dospeje k presvedčeniu, že v posudzovanom konaní dochádza opätovne k narušeniu plynulosti postupu súdu zbytočnými prieťahmi, nič nebráni uplatniť opäť ochranu svojich práv prostredníctvom sťažnosti adresovanej ústavnému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. novembra 2015